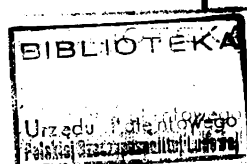

URZĄD PATENTOWY

C 04 b 35/66

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20514.

Kl. 80 b, 8/14.

Wilhelm Rosemeier
(Gliwice, Niemcy).

Sposób wytwarzania zaprawy ogniotrwałej.

Zgłoszono 6 kwietnia 1933 r.
Udzielono 17 września 1934 r.

Przy wiązaniu cegieł ogniotrwałych stosuje się zaprawę, wytwarzane z tych samych materiałów, z których składa się masa cegieł, lub też zaprawę z materiałów naturalnych, jak np. z łupku kwarcowego. Zaprawy te są jednak bardzo chude i wymagają domieszki surowej gliny, przyczem wiążą dopiero w temperaturach wysokich, podczas gdy w temperaturach niskich, a zwłaszcza około 100°C pękają, wskutek czego w murach powstają szpary. Wstrząsy, wahania temperatury i działania chemiczne niszczą zaprawę i kamienie ogniotrwałe.

Zaprawa według wynalazku niniejszego twardnieje już w temperaturach niskich i wiąże silnie cegły oraz uszczelnia zupełnie szwy pomiędzy niemi. Zaprawa ta może

być stosowana do wypełniania otworów w ceglach podczas pracy pieca, przyczem nie pęka i przylega silnie do cegieł. Zaprawa ta jest poza tem wytrzymała na działanie ciepła metalu płynnego.

Wynalazek polega na tem, iż do zwykle stosowanej zaprawy ogniotrwałej dodaje się jako domieszki sodowego lub potasowego szkła wodnego.

Korzystne jest dodanie do takiej zaprawy węgla w dowolnej postaci, np. grafitu lub koksu, lub odpadków z elektrod oraz kalcynowanej sody, które to materiały ulepszą dodatkowo pożądane właściwości zaprawy.

Przy wytwarzaniu materiału dodatkowego, według wynalazku, ogrzewa się mieszaninę węgla, sody, gliny i kwasu krzemo-

wego do 100°C, poczem ogrzaną mieszaninę miele, się dokładnie i dodaje do niej sodowego szkła wodnego. Otrzymany produkt przechowuje się w szczelnie zamkniętych naczyniach.

Ilości składników domieszki są następujące:

Węgla	6 — 16%	wagowych,
sody kalcynowanej	2 — 8%	"
gliny	3 — 10%	"
sodowego szkła		
wodnego	5 — 15%	" i
kwasu krzemowego	82 — 52%	"

Masa ta, rozpuszczona w wodzie gorącej, nadaje się do uszczelniania szwów w murze i może być mieszana ze znanymi preparatami ogniotrwałymi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania zaprawy o-

gniotrwałej, znamienny tem, że do zwykłej zaprawy ogniotrwałej dodaje się mieszaniny, składającej się z 6 — 15% wagowych węgla, 3 — 10% wagowych gliny, 5 — 15% wagowych sodowego szkła wodnego i 82 — 52% wagowych kwasu krzemowego.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do mieszaniny węgla, gliny, szkła wodnego i kwasu krzemowego dodaje się od 2 do 8% wagowych sody, najkorzystniej sody kalcynowanej.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że mieszaninę węgla, gliny, kwasu krzemowego i ewentualnie sody kalcynowanej ogrzewa się do 100°C i dokładnie miele, poczem do tak otrzymanej mieszaniny dodaje się sodowego szkła wodnego.

Wilhelm Rosemeier.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.